

blikket uforfødt for mig at komme nærmere ind derpaa.

Jeppesen: Det foreliggende Lovforslag er paa enkelte Punkter væsentlig forskelligt fra det Lovforslag, som blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister i det andet høje Ting, idet det oprindelige Lovforslag gik ud paa at fastsætte den aarlige Kapitelstakst for Krigsaaret 1914 paa Grundlag af Gennemsnittet af de sidste 4 Aars Kapitelstakster, medens det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at udligne Aarets ekstraordinært høje Kornprisers Indvirken paa Kapitelstaksterne gennem en fireaarig Periode. Dette Lovforslag faar saaledes i sine Virkninger Karakteren af en almindelig Betalingshenstand. Mit Parti havde gerne set det oprindelige Lovforslag gennemført, men naar vi til Trods herfor ønsker at anbefale det foreliggende Lovforslag, er det af den Grund, at vi mener, at selv en saa ringe Haandsrækning som en Betalingshenstand vil være vel set af de ringest stillede blandt Kapitelstakstyderne. Med disse Bemærkninger skal jeg paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

Rottbøll: Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Fremsættelsen her, at han haabede, at dette Lovforslag vilde faa en velvillig og hurtig Behandling af dette Ting. Med Hensyn til Hurtigheden vil jeg dog sige, at det tyder paa, at Forslaget er gaaet lidt for hurtigt gennem Folketinget, naar man heroppe straks skal foreslaa Ændringer i de halve af Paragrafferne, som den højtærede Landbrugsminister gjorde i Dag. Det forekommer mig saa egentlig, at en noget længere Overvejelse i Folketinget kunde have været fornøden. Imidlertid, saaledes som Lovforslaget af den højtærede Minister er fremsat i Folketinget, har det jo en Forhistorie, der paa en vis Maade er mærkelig, for saa vidt som den højtærede Landbrugsminister til Overvejelse af hele dette Spørgsmaal har nedsat en Kommission allerede tidligere, i Slutningen af forrige Aar, i November, eller naar det nu var, og kort Tid efter, at denne Kommission er kommet til det Resultat, at der ikke er noget at gøre ved dette Spørgsmaal, at man maa lade det ligge og blive ved den Kapitelstakst, der er fastsat eller vil blive fastsat, saa forelægger Ministeren et Lovforslag om en ny Kapitelstakst, der gaar ud paa, at man ikke alene skal have den ordentlige Kapitelstakst, men at man skal have

en overordentlig Kapitelstakst ved Siden af. Nogle Ydere skal saa betale efter den ene og andre efter den anden, og der vilde rimeligvis blive stor Tvivl om, hvem der skulde betale efter den ene, og hvem der skulde betale efter den anden. Nu havde det i og for sig været rimeligere, forekommer det mig, om Ministeren, inden han nedsatte den Kommission, havde gjort sig klart, at han vilde have et saadant Lovforslag frem. Men det være nu, som det være vil, man maatte dog, forekommer det mig, i Bemærkningerne til Lovforslaget kunne have fundet en virkelig Begrundelse af, hvorfor man nu skulde røre ved dette Forhold. Men naar jeg læser Bemærkningerne til Lovforslaget igennem, saa finder jeg egentlig kun een Begrundelse, og det er den, at man mener, at Kapitelstaksten ikke mere er nogen Rettesnor for Landbrugets Rentabilitet. Om det nu skulde være særlig i 1914, at det ikke er en saadan Maalestok, det ved jeg ikke, men ellers skulde man for længere Tid siden være kommet til det Resultat, at det ikke længere er nogen Maalestok. Det nævnes i Bemærkningerne, at man allerede i Firserne er gaaet over fra Kornproduktion til Produktion af Dyr, til Smørproduktion, Svineavl o. s. v., og at disse Priser paa Smør og Flæsk nu egentlig i højere Grad angiver Normen, Maalestokken paa Landbrugets Rentabilitet end Korn og altsaa end Kapitelstaksten. Men naar man siden Firserne har været paa det rene dermed, saa forekommer det mig, at der med nogen Grund kunde ankes over, at man ikke fra Landbrugsministeriets Side allerede tidligere har taget Spørgsmaalet op og sagt: nu er det ikke længere Kornproduktionen, det gælder, nu maa vi have sat Kapitelstaksten paa Smør eller Flæsk, Æg, eller hvad det nu er. Man hævder altsaa, at for det mindre Landbrug og for øvrigt ogsaa for det større, som har Ydelser af denne Art efter Kapitelstakst, er Kornet ikke nogen Maalestok, og da derfor Kornet er saa dyrt, vil man til at forandre den. Der maa jeg nu for det første sige, at det forekommer mig, at disse Folk, som har haft dyriske Produkter i saa mange Aar, som har haft en forholdsvis lav Korn- og Foderstofpris og derved tjent Penge paa deres dyriske Produkter, maa finde sig i det. De har haft en Række af Aar, hvor Priserne paa Foderstoffer og paa Korn og altsaa Kapitelstaksten har været lav, og det maa de absolut have lukreret en Del ved, ellers var Landbruget i det hele